

KOŁPACZNIK (2) *sb m*

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w kołpak*); a *pochylone*.

pl N kołpacznicy (1). \diamond *I kołpaczniaki* (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu w innym znaczeniu.

Człowiek chodzący w kółpaku; tu Tatar (2) : Dobrze tego doználi po nim kołpacznicy/ Gdy ich
fzábłą okłádał po łbu po vžicy. *PaprPan* Z3v; Iuż wiedz iże ten Ožgá miedzy kołpaczniki/ Mężnie
fzábłą okłáda bá y wiąże łyki. *PaprPan* Bbv.

MM